

[Anne Grete Holmsgård]

og at vi dernæst tager fra den del af den direkte støtte, der går til de private andelsboliger.

Ellers skal jeg ikke kommentere selve regeringens genfremsættelse særlig meget. Der er jo tale om – og det synes jeg er det vigtigste ved det – at man nedsætter den almenyttige kvota og til gengæld øger kvoten for privat andelsboligbyggeri. Den slags trafik mener jeg ikke bliver mere spiselig af, at den bliver genfremsat hverken én, to, tre eller eventuelt flere gange. Vi ved faktisk heller ikke, om det bare sådan kører helt, som det var meningen fra regeringens side. Jeg finder, at det er helt hen i vejret simpelt hen at nedsætte kvoten for det almenyttige byggeri. Det er det eneste boligbyggeri overhovedet herhjemme, som pr. definition er spekulationsfrit boligbyggeri. Men det er egentlig ikke overraskende, og det er faktisk en meget glimrende illustration af det hykleri, jeg synes os er ud af regeringsmedlemmerne, når de taler om, at vi skal spare. For realiteten er, at man sparer på den eneste boligform, hvori de offentlige tilskud, der gives til alle boligformer, ikke kan kapitaliseres. Det er det eneste sted, der ikke kan ske en kapitalisering, og hvor man dermed heller ikke får den effekt, at kapitaliseringen giver stigende priser på boligmarkedet, og at det skubber til inflationen.

Nu ved jeg godt, at der har været stagnerende ejendomspriser de sidste par år, men det er ikke reglen, det er undtagelsen. Der har været en udvikling, hvor ejendomspriserne er steget stærkere end alle andre priser med undtagelse af de sidste par år, og det ville være helt usandsynligt, hvis den samme situation ikke opstod igen under et eventuelt økonomisk opsving.

Med hensyn til socialdemokratiets forslag, som, så vidt jeg kan se, stort set er en genfremsættelse af det beslutningsforslag, der blev fremsat sidste år, synes jeg, det er et pænt lille forslag, der siger, at kvoterne skal føres tilbage til den størrelse, de havde, da socialdemokratiet endnu havde regeringsmagten. Der er også en række andre ting. Man skal have en ensartet lejelovgivning for hele landet, man skal altså ophæve, at der findes uregulerede kommuner. Der er et punkt om større lejerindflydelse. Og der er navnlig et punkt om øgede byfornyelsesmidler. Punktet om LOs og Håndværksrådets

tilskudsordning er vi ikke så begejstret for, men det andet er jo meget pænt.

Men jeg har et par spørgsmål, for jeg synes egentlig, at forslaget er blevet meget lidt udbygget, og jeg mener, socialdemokratiet kunne have skrevet bemærkningerne lidt mere grundigt.

Jeg vil gerne have at vide, hvad man helt præcis mener med en væsentlig forøgelse af bevillingerne til byfornyelse. Er det f.eks. meningen, at den oprindelige takt for byfornyelsen, nemlig at det hele skulle gennemføres i løbet af 15 år, vil man holde fast ved og så fastsætte bevillingerne ud fra det? Det synes jeg ville være en udmærket løsning.

Det er også lidt uklart for mig, hvad der ligger i punktet om øget lejerindflydelse. I selve forslaget står der »større indflydelse«, i bemærkningerne står der »reel medindflydelse«, og det er der jo forskel på, så jeg vil gerne have at vide, præcis hvad det er, socialdemokratiet forestiller sig.

Så vil jeg godt have at vide, hvorfor man ikke har taget lejerindflydelsen i det almenyttige byggeri med. Jeg synes, det er underligt, når det oven i købet er en genfremsættelse. Man har haft næsten et helt år til at videreudvikle sin boligpolitik, til at pudse den af – og måske til at gøre den lidt mere radikal, det ville egentlig ikke skade – og jeg er sikker på, at hvis man rent faktisk kunne tage sig sammen til at slås for, at beboerne pr. definition fik flertallet i bestyrelserne for selskaberne inden for det almenyttige byggeri, så ville man også på den måde på længere sigt være med til at styrke den sektor og være med til, at styrke, at beboerne virkelig ville slås for, at den blev stor på bekostning af ejerboligsektoren.

Når jeg siger, jeg er lidt skuffet over, hvad jeg kalder den manglende radikalitet, så skyldes det også, at jeg sad og tænkte på, hvad socialdemokratiet egentlig gjorde sidste gang, de var i opposition i en længere periode. Jeg tænker ikke på tiden under Hartlingregeringen, jeg tænker på tiden under VKR-regeringen. Da gjorde man ikke så meget det første år, da lagde man et pænt lille boligforslag frem, som ikke var særlig vidtgående. Men da der var gået et år, lod det til, at man havde fået skærpet profilen, og det havde jeg selvfølgelig også håbet man havde gjort denne gang, når der var gået et år og man havde haft mulighed for at diskutere sit eget forslag